

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

I den nye gruppe, Frihed 2000, er vi meget skeptiske over for, at der oprettes både nye registre og indberetningspligt. Nogle ting er jo nødvendige, men jeg døjer med at se, at det er nødvendigt at indføre det her, men nu må vi jo under udvalgsarbejdet se på, hvordan det ender.

I fremsættelsestalen til lovforslaget står der »når der er en begrundet formodning« om, at foderstofferne indeholder det og det, altså »en begrundet formodning«. Hvem skal vurdere, hvornår der er en begrundet formodning? Det vil jeg gerne have at vi får fastlagt, inden vi tager stilling.

Det er muligt, at jeg har misforstået det, men på side 4 i bemærkningerne står der: »Køber skal til brug for registreringen oplyse registreringsnummer i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR) og andre relevante oplysninger i forbindelse med købet.« Skal det forstås således, at den landmand, der køber foderet, skal oplyse det hver enkelt gang? For så må vi allerede nu sige, at vi ikke kan stemme for det. Hvordan skal en medarbejder, der evt. skal have 200 kg foder med hjem, have det nummer i hovedet?

Men det er noget, vi må tale om i udvalget, for hvis det skal forstås, som jeg har sagt, så kan det ikke lade sig gøre ude i det praktiske liv. Vi er meget skeptiske over for det her; vi kan selvfølgelig overbevise om, at det er en fordel, men lad os tale om det i udvalget.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Også her er jeg i stand til at takke for den overvejende positive tilslutning fra de fleste ordførere.

Et par enkelte kommentarer, først til hr. Kristen Touborg om lukkede foderblandinger:

Det er korrekt, som jeg tror hr. Ole M. Nielsen sagde det undervejs; det er rent faktisk EU-stof på det her område. Jeg har også forstået, at det er en af de ting, som er til debat i Europa, og det vil vi følge nøje i den kommende tid.

Så er der en del, der har været inde på begrebet »begrundet mistanke«. Til det vil jeg gerne sige, at det tror jeg ikke man skal være så nervøs for. Selvfølgelig er det ikke sådan, at vi i ministeriet, uden at der er en begrundet mistan-

ke, skal holde noget tilbage, men man skal bare være klar over to ting: For det første har vi ikke den mulighed, ellers kommer vi altså i den situation, at så kan ting komme ud og være spist af dyrene – og i sidste ende også af menneskene – inden vi kan få grebet ind. Det er det, vi med det her lovforslag ikke ønsker må ske.

Men for det andet skal man også forstå, at hvis vores begrundede mistanke viser sig ikke at være korrekt, ja, så er vi selvfølgelig fuldt erstatningsforpligtigede, som nu de regler er om erstatning. Så det er selvfølgelig noget, man vil bruge med den varsomhed, det skal bruges med, men også med den konsekvens, det skal bruges med.

Til hr. Grove og andre vil jeg sige: Ja, det er korrekt, at der også i det her lovforslag er temmelig mange bemyndigelser. Hver gang jeg er med til at lave bemyndigelser ovre i Fødevarerministeriet, har jeg selvfølgelig også den indgangsvinkel, at ingenting varer evigt, og derfor er jeg også optaget af, at bemyndigelser kun forekommer, i det omfang det er nødvendigt for, at vi ikke hele tiden skal ned i Folketings-salen og ændre på lovgivningen. Det her, altså hele foderstofsiden, er et område, vil jeg sige til hr. Henning Grove, som jeg tror der vil blive sat meget fokus på ikke bare fra dansk side, men også fra europæisk side i den kommende tid, og det tror jeg i øvrigt der er ganske god grund til.

Sluttelig skal jeg bare sige, at det er korrekt, at der er et frivilligt stop for brugen af antibiotiske vækstfremmere, men det er indtil nu kun en frivillig aftale. Jeg arbejder fortsat på, at det kommer til også at blive en EU-aftale, og jeg kan så glæde Folketinget med, at i det danske projekt, som vi satte i gang den 2. maj 1995, har vi nu nået det første afgørende skridt:

Alle antibiotiske vækstfremmere, som er i familie med antibiotika, som bliver brugt til mennesker, bliver forbudt. Det finske formandskab har sat det på dagsordenen, og den nye forbrugerkommissær, David Byrne, har givet det som en prioritet i sin tiltrædelsestale. Så opfyldelsen af det, jeg sagde fra den her talerstol for noget, der ligner godt og vel et halvt år siden, nemlig at de antibiotiske vækstfremmeres dage var talt i Europa, er nu kommet betydelig nærmere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.